



Killer Bug

När **Frank Sawyer** på 1950-talet började experimentera fram den fluga, som sedan skulle bli känd som "*Killer Bug*", så var det med syftet att hitta en enkel och snabbunden fluga, som skulle användas för att decimera den allt rikare harrpopulationen i floden Avon i England, där han var river keeper. Harren betraktades vid den tiden som en skräpfisk, som konkurrerade ut den värdefulla öringen och störde öringens lek och det ankom på Sawyer att försöka decimera harrbeståndet.

Sawyers fluga, tillverkad enbart av koppartråd och det garn han funnit i hustruns sykorg (!), visade sig mycket effektiv. Den var tänkt att efterlikna de sötvattensräkor (*gammarus*) som fanns i floden och Frank Sawyer fiskade den förtyngda flugan med så kallat "*induced take*", dvs. han lät flugan drifva med strömmen och när den var på väg att passera en fisk, som han såg i det klara vattnet, lyfte han spöt och fick på så sätt flugan att stiga uppåt – en rörelse som harren, och även öringen, ofta fann oemotståndlig..!

Sawyer kallade sin ullgarnsfluga för "*Grayling Bug*", men hans gode vän, amerikanen **Lee Wulff**, tyckte den var en riktig "killer" och döpte om den till "*Killer Bug*" – ett namn som sedan dess skrivit in sig i flugfiskets historia...

Krok: rak nymfkrok eller lätt böjd sedgekrok, stl. 10 – 20 (I detta exempel Tiemco TMC 2457, stl 12)

Bindtråd/Förtygning: tunn koppartråd.

Kropp: Gråbrunnrött ullgarn. Originalet föreskriver garnet *Chadwick's 477*, men eftersom tillverkningen av detta upphörde redan 1965, så får de flesta nöja sig med något av de substitut, som finns på marknaden – eller om man kan hitta ett eget garn, som påminner om originalet.

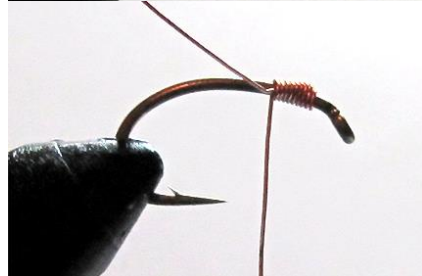
På bilderna här bredvid syns en karta med originalet Chadwick's 477 till vänster och till höger ett ullgarn, som jag hittade, när jag gick igenom det gamla syskrin, som en gång var en bröllopsgåva till min mor...



Bindbeskrivning:



1) Frank Sawyer band sin fluga på en krok med rakt skaft, men en lätt böjd s.k. sedgekrok kan vara att föredra, eftersom flugan då får den lite "puckelliknande" form, som sötvattensräkan *gammarus* har. Killer Bug fungera för övrigt även utmärkt som imitation av såväl nattsländelarver som ett flertal andra vattenkryp!



2) Fäst koppartråden strax bakom krokögat och 3) forma en "bullig" kropp genom att linda koppartråden fram och tillbaka längs krokskaftet med flera varv koncentrerade mot mitten av kroken.



4) Fäst ullgarnet med koppartråden strax bakom krokögat och 5) linda koppartråden en sista gång längs krokskaftet ner till strax innan där krokböjen börjar.



6) Linda ullgarnet ner till krokböjen, tillbaka mot ögat och sedan ner till krokböjen igen, där man 7) avslutar genom att fästa garnet med ett par varv av koppartråden, som sedan säkras med ett eller två halvslag.



8) Avsluta flugan genom att säkra koppartrådshalvslagen med en droppe snabb- eller UV-lim. Eventuellt kan man också "borsta loss" lite av ullgarnets yttersta fibrer med en tandborste el. likn. för att på så sätt ge flugan en mer "diffus" siluett i vattnet.

Även om Killer Bug ursprungligen bands för fiske i en kristallklar engelsk kalkström, så fungerar flugan bra i alla typer av vattnet, stilla såväl som strömmande. Sawyers "*induced take*" fungerar utmärkt, när man ser eller vet var fisken står, men annars kan man ge flugan samma "provocerande" rörelse genom att då och då lyfta upp den en bit i vattnet, medan den driftar nerströms.

I stilla vatten tar man hem flugan med handtwist. Variera gärna hastigheten i handtwisten och ge gärna flugan en "knyckande" rörelse då och då under hemtagningen med hjälp av spöttoppen.

I strömmande vatten fiskas Killer Bug med flytlina och ganska kort tafs (6 – 8 fot), som ger möjlighet till kontroll över flugans rörelser. Samma lina och tafs kan med fördel användas i stilla vatten, men vill man ha ner flugan ännu djupare kan en längre tafs och/eller en sinktip-lina vara på sin plats.

Tight Lines!